

nink tälle jätma, mes Jummal tälle annap: rahho
nink rōmo pūhhan waimun. **C. N.**

Rūhhikese oppuse maja: tarbiduses.

1. Oddawat sepi waese rahwale.

Otsi mõtsast hä hult sõnnajalga, palluta sedda
ärä nink korja sedda tuhka, mes pärra-jääp, nidade
koko, et mitte liwa, eht mulda, eht muido ni-sug-
gust sisse ei jä. Segga sedda tuhka külma wega
paksus tainas, te sest tainast pätsikeisi nink kulwata
neid päiwa läen. Sellega wõip ni kui sebiga rōi-
wid mõske.

2. Rauda mustas tetta, et ta ei rostita.

Panne rouda tulle, et ta werrewas jääp, nink sis
höru tedda härja-kabjaga, mes õliga om hāmmetetu.

3. Et sapa ei pea wet läbbilaskma.

Sullata tõpra-raswa nink wahha koko. Sest
mārist panne luhhitse täüs katla kema, nink kui ta
keep, sis walla tõine luhhitse täüs terpentin-õli mannu.
Se māriga tõmba lāmmelt sapa häste, ni et kiik umb-
luse-wahhe täüs sawa, sis ei lasse nemma wet läbbi.

Mälletuse sõnna.

1) Hoija tenga õnne ajal,

Teng soap ruublis hādada ajal.

2) Sest et Hansul wiin ni maggus,

Selle temma maja laggus.

3) Ärra ütlet kiik, mes mõtlet,

Ent mes ütlet, olgo tõtte.

4) Se, te wõlrip nara pärrast,

Tükkip wargil hādada pärrast.

5) Kui sõnna suust om wälja-lānnu,

Ei sa sis ennamb kätte taad,

Kas lenda auro-wangertega

Ka tunnin sadada wersta maad. **C. N.**